

Územní plánování a otázky zásobování území tepelnou energií

V územně plánovací dokumentaci obce ani v obecně závazné vyhlášce, kterou se vyhláší její závazná část, nelze jednoznačně stanovit zdroj vytápění. Opačný názor nemá oporu v zákoně č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů ani v příslušném prováděcím předpisu – vyhlášce č. 131/1998 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci. Územní plán není realizační dokument, jedná se o dokumentaci plánovací, která rezervuje území pro budoucí účelné využití. Územní plán může např. vytvořit podmínky pro převedení co největšího počtu objektů napojených na CZT na jiná paliva tím, že navrhne dostatečné plochy pro kapacitní zařízení a síť pro dodávku těchto paliv, o připojení však rozhodnou občané sami. Stanovování druhu topného média či upravování provozu zdrojů znečišťování nepatří mezi cíle a úkoly územního plánování, jak vyplývají z paragrafů 1 a 2 stavebního zákona.

Územní plánování podle § 1 odst. 2 stavebního zákona vytváří předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek – půdy, vody a ovzduší. Požadavky na ochranu životního prostředí a zdravých životních podmínek jsou součástí zadání ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 131/1998 Sb., územní plán obce mj. obsahuje vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na životní prostředí (příloha č. 2). Závazná část územně plánovací dokumentace zahrnuje v regulativech kromě základních zásad uspořádání území i limity jeho využití (§ 29 odst. 1 stavebního zákona). Výkres

limitů využití území, vyplývající z právních předpisů a správních rozhodnutí, je součástí zadání územně plánovací dokumentace, limity využití území se promítají do územních plánů všech „stupňů“. Limity týkající se ochrany ovzduší jsou upraveny v § 5 zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), v platném znění a jeho prováděcích předpisech (limit emisní, imisní, depoziční). Limity stanovené v těchto předpisech, popř. ve správních rozhodnutích vydaných na jejich základě, musí být podle stavebního zákona a příslušné prováděcí vyhlášky v územně plánovací dokumentaci zohledněny a respektovány.

Obecně závazným právním předpisem je i obecně závazná vyhláška podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší, v platném znění, ve které orgány obce mohou stanovit městské zóny s omezením provozu zdrojů znečišťování. Uvedená vyhláška obce však není totožná s vyhláškou, kterou obec vyhlásí závaznou část územně plánovací dokumentace obce a není ani na existenci územně plánovací dokumentace závislá.

Závěrem ještě připomínáme, že podle § 18 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, nesmějí orgány státní správy a orgány obcí vlastními opatřeními, zjevnou podporou nebo jinými způsoby omezit nebo vyloučit hospodářskou soutěž. Preferováním určitého druhu vytápění a stanovením okruhu topného média jeho vymezením v územně plánovací dokumentaci (pokud to není odůvodněno existencí veřejného zájmu chráněného jiným právním předpisem, který musí být v územně plánovací dokumentaci zohledněn – viz výše) by obec porušila předpisy o ochraně hospodářské soutěže.

Mgr. Pavel Machata